

ՍԵՐԺ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ «ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ» «ՆՎՆՎԱՑՈՂՆԵՐՈՒՄ»

Posted on March 7, 2014 by Keghart

Category: [Opinions](#)

«Մենք ենք՝ Մեր Ցաւերը» շարքէն

«Նվնվացողներ»... Արտագաղթեցէ՛ք». Եղա՞ւ Ասիկա

Պարոյր Աղպաշեան, Պէյրուս, 7 Մարտ 2014

Վերջերս, հայրենի Երկրապահ կամաւորական միութեան համագումարին, Նաեւ ելոյթ ունեցած է Հայաստանի Նախագահ Սերժ Սարգսեան, որ հիւրաբար հոն գտնուած է:

Իր խօսքին մէջ, Պրն. Նախագահը երկրին կացութիւնը, հաւատալ թէ ոչ, վարդապոյն Ներկայացուցած է, մոռնալով տնտեսական գահավիժումը՝ իր ապրուստային ու կենցաղային յամեցող տաճնապներով, սղաճային ու գործազրկային դաժան պայմաններով եւ, ամենէն ահաւորը, շարունակուող արտագաղթի հոսքով:

«Մենք ենք՝ Մեր Ցաւերը» շարքէն

«Նվնվացողներ»... Արտագաղթեցէ՛ք». Եղա՞ւ Ասիկա

Պարոյր Աղպաշեան, Պէյրուս, 7 Մարտ 2014

Վերջերս, հայրենի Երկրապահ կամաւորական միութեան համագումարին, Նաեւ ելոյթ ունեցած է Հայաստանի Նախագահ Սերժ Սարգսեան, որ հիւրաբար հոն գտնուած է:

Իր խօսքին մէջ, Պրն. Նախագահը երկրին կացութիւնը, հաւատալ թէ ոչ, վարդապոյն Ներկայացուցած է, մոռնալով տնտեսական գահավիժումը՝ իր ապրուստային ու կենցաղային յամեցող տաճնապներով, սղաճային ու գործազրկային դաժան պայմաններով եւ, ամենէն ահաւորը, շարունակուող արտագաղթի հոսքով:

Ըստ Սարգսեանին, տնտեսութիւնը «բարւօք» վիճակի մէջ է, իսկ հեռաւոր ծրագիրները ի նպաստ ժողովուրդին, բայց, միակ թերութիւնը որ կայ «եղէ՛ր», օր ու գիշեր իշխանութիւնները քննադատող ուժերն են եւ ընկերային-տնտեսական վիճակէն տրտնջացող ազատամարտիկները:

Հետեւաբար, ան համարեա գոռացած է. «Եթէ չէք վստահում իշխանութիւններին, կարող էք արտագաղթել, իսկ եթէ մնում էք՝ մի նվնվացէք» (իմա՝ մլաւէք):

Այս եւ այլ վիրաւորական եւ արհամարհական միտքերը, որոնք շանթահարող ազդեցութիւն գործած են շատերու վրայ, պատճառ եղած է ՀՀ մշակոյթի նախարարութեան մշակութային ծրագիրներու վարչութեան պետ՝ Էտուարտ Անտինեանի խոր ընդվզումին, ապա՝ հրաժարումին, որ իր պաշտօնի բերումով լաւապէս ծանօթ է տիրող անբաղձալի վիճակին:

Նախագահ Սարգսեան, որ ընդհանրապէս հանդարտաբարոյ ոճով խօսող դիւանագետ մըն է, իր այդ ելոյթով ոչ միայն զայրոյթի ալիք բարձրացուցած է իր դէմ, այլեւ՝ իր դէմքին միւս երեսը ցոյց տուած է, ուր մաղձ կայ, անարգանք, քամահրանք ժողովուրդին տարրական պահանջքներուն ու կենսական կարիքներուն նկատմամբ:

Հետաքրքրական է, Պրն. Նախագահը, սրտի ի՞նչ հանդարտութեամբ կը վարկաբեկէ ազատամարտիկներուն արդար իրաւունքները, անոնց արժանապատուութիւնը, երբ անոնք հողային ազատագրումին համար մարտնչած են, հաշմուած կամ զոհուած:

Բաց աստի, երբ հայ ժողովուրդը կը տառապի ու կը տագնապի արտագաղթի սահմուկեցուցիչ երեւոյթէն, ինչպէ՞ս կարելի է «կարող էք արտագաղթել» «նվաճող»ը շարտել պահանջատերերու երեսին, քանի անոնք կ'ուզեն արժանապատիւ կեանք մը ապրիլ:

Իր տեսակետը ակելի յստակացնելու համար, ան հետեւեալ ձեւով արդարացուցած է իր... բռնկումը. «Եթէ ուզում էք երկրում վիճակը նորմալանայ՝ նվաճողների ու իշխանութիւններին քննադատողների բերանը փակեք, քանի որ նրանց գործունեութիւնն է խանգարում իշխանութիւնների կողմից երկրում իրականացուող բարեփոխումներին»:

Հայաստանցիք պիտի ըսէին. «Ա՛յ քեզ խելք ու հնարք»:

Եւ իրօք, եթէ բարեփոխումներու գործադրելիութեան հաւանականութիւն կայ, զգացնող ու շօշափուող տուեալներով, ապա, ինչո՞ւ մարդիկ պիտի «նվաճան» թերահաւատին, պոռթկան, յետոյ ալ մեղադրուին «խանգարող» ըլլալու ամբաստանութեամբ:

Ինչպէ՞ս կարելի է այսքան, մեղմ ըսած, անփափկանկատ ըլլալ ժողովուրդին արդար եւ տեղին «նվաճումներուն» նկատմամբ, այնքան ատեն որ այդ անհասանելի, անտեսանելի եւ անզգալի բարեփոխումները հայրենի բնակչութիւնը... չէ վայելած ու չի վայելեր, բայց, կարգախօսային ուժգնութեամբ անոնք ամեն օր եւ ամէն առիթով կը հնչեն:

Աւելին՝ ինչպէս «մեզանում ամէն ինչ կարգին է» կը յայտարարուի, մինչ այդ «կարգին»ութիւնը կը գտնուի միայն պետական այրերու մօտ, անոնք ըլլան պատգամաւորներ թէ Նախարարներ, չիտովսիկներ թէ մաֆեօզներ:

Բայց, կայ ակելի ուշագրաւը. «Տիգրան Սարգսեանը (վարչապետ) շարունակելու է «բարեշրջել» տնտեսութիւնը»:

Ո՞րքան ճշմարտութիւն կայ այս դիւրաբեկ հաստատումին մէջ, երբ վարչապետին ունեցուածքներուն ու կուտակումներուն մասին առասպելներ կը շրջին, որոնք, ըստ ամենայնի, յերիւրանք ու զրպարտութիւն ըլլալէ հեռու են:

Աւելին՝ այդ ո՞ր բարեշրջեալ թէ բարեշրջող տնտեսութեան մասին կը խօսուի եւ ի՞նչը բարեշրջելու, երբ մերկապարանոց իրականութիւնը ինքնաբացատրական է:

Ինքնին հարց չէ՞, ներսէն տառապողին ու դուրսէն հետեւորդին համար, թէ ինչո՞ւ հայրենի վերնախաւը զո՛ւր տեղ կը փորձէ հաւաստիացնել ամէն ինչ «նորմալ» ըլլալու անհեթեթութիւնը, երբ ժողովուրդին բարօրութեան ու բարեկեցութեան համար ոչինչ կը կատարուի:

Ընդդիմադիրները կամ առ հասարակ ընդդիմութիւնը, որոնք անընդհատ կը պահանջեն իշխանափոխութիւն, կը հետապնդեն իշխանափոխութեան հարցը, ինչպէ՞ս կրնան հասնիլ իրենց նպատակին, երբ երկրին բոլոր «բանալի»ները նախագահական սեփականութիւն են կամ,

առնուա՛զն, կը գտնուին այդ համակարգի ենթակայութեան տակ:

Թերեւս այս էր պատճառը կամ մեկնակետը, որ ի տես հայրենի պետութեան վարչակարգի կառուցային ձեւաւորման, կիրարկման ու գործընթացին, բազմաթիւ անգամներ անդրադարձած էինք, թէ անկախացած Հայաստանի ժողովրդավարութիւնը ըլլալու համար օրինակելի, պետք է այդ գործադրութիւնը համապատասխանէ անոր սկզբունքներուն եւ ուղեգիծին:

Արդեօք երբեւիցէ այդպէս եղա՞ւ, ընթացա՞ւ:

Պատասխանը խիստ թափանցիկ է, պարզապէս անոր համար, որ խորհրդարանական ու կառավարական կառոյցները մնացին «շուք»ի մէջ, որեւէ թղթածարի, նշանակումի կամ տնօրինումի պարագային, նախագահական գործօնը ըլլալով միջամտողը կամ հրահանգողը, ինչ որ ամբողջովին խոտոր կը համեմատի ժողովրդավարական հիմունքներուն հետ:

Ասկէ ալ՝ անարդարութիւններն ու անիրաւութիւնները, կամայականութիւններն ու բռնադատութիւնները, անհարթութիւններն ու զարտուղութիւնները որոշապէս ստուերեցին (ու կը ստուերեն) իսկական ժողովրդավարութեան գնացքին երթը:

Միւս կողմէ, սփիւռքեան որոշ հատուածներ, տակաւին, չեն ուզեր ըմբռնել, թէ հայրենիքը՝

- Միայն Երեւան չէ
- Միայն պանդոկ չէ
- Միայն զբօսաշրջիկութիւն չէ
- Միայն ժամանցի տեղ չէ
- Միայն պերճանքի վայր չէ
- Միայն ցուցափեղկային չէ

Հայաստանցին, հայաստանաբնակը, միայն ի՛նք գիտէ, թէ ի՛նչ կ'ուզէ, ի՛նչ կը փնտռէ, հետեւաբար, այդ համոզումով կը շարժի, կը բողոքէ, կը պահանջէ, մանաւանդ երբ կը տեսնէ խօսքային ու բառակուտակային ճիգ, առանց գործնական արդիւնաւետութեան:

Հայաստանի պետական այրերը, սկսած Հանրապետութեան նախագահէն, արդեօք ո՞րքանով իրաւունք ունին ժողովուրդի արդար պահանջքները որակելու «նվկվոց»ներ, իսկ զանոնք հետապնդողները՝ «նվկվացող»ականներ, զանոնք արքայութիւն եւ արքայականացնելու... սպառնալիքով ու դատավճիռով:

